

פתחקים שיווצאים מבית דינו של המלך לרון את העולים. (באוחו פטקה משום שההיא הקמנה להשגיח באולם הפטקים, ושני סופרים מחת ידו, אחד מימין ואחד ממשמא).

לזה נקבעו תקוני הפטקים להתקין טרם שיצאו מהשער הזה מהווצה וימסרו לידי אותו הקמנה שביהיכל הראשון. שהרי מזמן שגמיסרו ביד אותו הקמנה שביהיכל הראשון, הרי יצאו ממשם, ואין רשות להשים.

שהרי מיד מזדמן ממנה של הצד الآخر הפטמא בעל הדין הקשה הפטקי, שלא מرحم, ושמו סנגדרא"ל (סודריא), והוא ממנה על שער ההיכל הראשון (האחר) שבצד الآخر, שהוא גיהנם, וכמה הם שומרי החיקים ממנים לשוטט בעולם ומזמניהם לעשות דין.

ומשם כה עומדר אותו הקמנה לעין בפתחקים, ואותם שני הטופרים שעומדים מפת הקמנה הזה, שמשיא"ל וקמוא"ל, אלו הטופרים למתן הפטקים, והוא מהמנה עליהם שהוא מלפיא"ל. מושום שבאותם ההיכלות שבצד الآخر הפטמא נפקדו ממנים ידועים, בהפוך מההמננים הללו שביהיכלות הלהלו, וכל אותן רוחות וכל אותן הקמנים שם, כלם להרע.

בא וראה, הסנגדרא"ל (סודריא) הזה, כשנוטל פטקה, מצד של אותו הקמנה שעומדר לפתח הראשון, פותח פתח אחד לצד התחשה, שנקרע באර שחת, ושם ממנים אלר ורכבות מזומנים לטל אותן הפטקים, והקמנה הזה עליהם. ואז יווצאים הקרים,

עליהו. וכךין כרוזין נפקין, ובמה גרדיני שטין (דף רמ"ח ע"ב) בעולמא,

שליטה על כל אינון פתקין, הנפקוי מבוי דינה דמלכा, לאתנה עלמא. (בההוא פטקה) בגין דהאי איהו ממנה לאשגחה בהו באינון פתקין, ותרין סופרין תחות ידיה, חד מימינא וחד ממשמא לא.

להאי, אתייהיבו תקוני הפטקים לאתנקנא, עד לא יפקון מהאי תרפא לבר, ויתמסרו בידא דהhoa ממנה, די בהיכלא קדמאה. דהא מזמנה דאתמסרו בידא דהhoa ממנה דביהיכלא קדמאה, הוא נפקוי מטהן, ולית רשות לאתבא לון.

דהא מיד איזדמן ממנה דסטרה אחרת מסאבא, מאיריה דידיינה קשייא תקיפה, דלא מرحم, וסנגדרא"ל (ס"א סודריא) שמייה, ואיהו ממנה על תרפא דביהיכלא קדמאה (ס"א גרים אחרא, ולא גרים קדמאה) די בסטרה אחרת, דאייהו גיהנם, ובמה אינון גרדיני נימוסין ממנה לשטייא בעולמא, זמינים למבוד דינה.

ובגין זה, כיימה הוא ממנה לעינא בפתחין, ואינון תרין סופרין דקיני תחות ממנה דא, שמשיא"ל וקמוא"ל, אלין סופרין לאתנקנא פתקין, וההוא ממנה עליהו דאייהו לאתנקנא פתקין, בגין דבאיון היכליין די בסטר מלכיא"ל. בגין דבאיון היכליין די אחרא מסאבא, אתפקינו ממן ידייעאן, בהפока מלאין ממן די בהיכליין אלין, וכל אינון רוחין וכל אינון ממן, דמן, כליהו לאבאשא.

הא חזי, האי סנגדרא"ל (ס"א סודריא) כدر נטיל פטקה, מסטרה דהhoa ממנה דקימא לפתחא, פותח חד פטקה, לסתרא לفتحא קדמאה, דאקרי באר שחת, וממן ממן אלף דחושכא, דאקרי באר שחת, וממן ממן אלף ורבנן זמינים לנטל אינון פתקין, והאי ממנה עליהו. וכךין כרוזין נפקין, ובמה גרדיני שטין

וכמה שוטרים מושוטטים בעולם, ואוטו הידין גשלם. ועל כן המניה הזה עמד לעזין פתקים ולהתקין הנගות הפתקים טרם שיצאו מהפתח הזה, והפתח הזה הוא פתח הדורות.

הפטחה השני, זהו פתח שחפים ומוחות תלמידים בו, משום שהפתח הזה חותמים חתימות של כל הפתקים. שפין שהפתקים נתנו לנו פראוי, שמש אחד מזפן, ששמו גוריא"ל, ונוטל פתקים בפתח השני הזה, ושם חותמים אותו. ממנה אחד עומד על אותו הפתח, ושם עזריא"ל, וכל פתח ופתח נקרא על שם אותו המנהה שנפקד עליו. פחת שלטונו וממת ידו של המנהה הזה שני שמשים, וששימים (טריה) סנורי"א עזריא"ל. אחד מימיין ואחד משמאל. אותו שמשים, בו תלמידים החיים. ואותו של השמאלי, בו פליי הפטות. ושני חותמות בידיהם - חותם חיים וחותם מוות. זה עומד לצד זה, וזה עומד לצד זה.

הפטחה הזה סתומים כל ימות השנה, ובימי שבת ובימי החידש נפתח, להראות חיים באותו החותם שתולויים בו חיים, משום שבת וחידש מתקים בהם חותם המתים. וביום הփורים, שכל ישן אל עוזדים בתפלות ובקשות ומשתדרים בעבודת רפונים, אותו הפתח סתומים, עד שעת המנחה. כיוון שעוברת תפלת המנחה אז, ממוקם בית הידין של היכל הכותות יוצא אויר אחד, והפתח הזה נפתח, והמנגה הזה של היכל הזה עומד, ואותם שני שמשים, אחד מימיין ואחד משמאל, וחותמות החיים והפטות בידיהם וכל פתקי העולם לפניהם, ואו חותמים - הן לחיים הן למorta. וזהו פתח המזורה.

הפטחה, עד שעתה דעתך דצלותא דמנחה. כיון דאעבר הא צלotta דמנחה, מאתר בי דינא דהיכלא דזכותא, חד אוירא נפקא, ופתחה דא אתחפה, והאי ממנה דהיכלא דא קיימא, ואינון תרין שמשין חד מימיין וחד משמאלא, וחותמי דחיים ומota בידיהם, וכל פתקין דעלמא קמייהו, וכדין אחתיינו הן לחיים הן למorta. ודא הוא פתחה דמזרה.

וההוא דינא אשתקים, ועל דא, ממנה דא קיימא לעינא בפטקין, ולאתקנא נימוסי פתקין, עד לא נפקו מהאי פתחא, והאי פתחא איהו פתחא דדרום.

פתחה תנינא, דא פתחא דחין ומותין פלין ביה, בגין דהאי פתחא, חתמין חתמין דכל פתקין, דכין דפטקין אתקנו בדקא יאות, חד שמשא זמין, גורייא"ל שמייה, ונטיל פתקין בהאי פתחא תנינא, ותמן חתמין להו. ממנה חד אקיימא על ההוא פתחא, ועריריא"ל שמייה, וכל פתחא ופתחה אתקרי על שמא דההוא ממנה דאתפקדא עליה. האי ממנה תחות שולטנית, ותחות ידיה, תרין שמשין דישמשון (ס"א טרי"ה סנורי"א, עדריא"ל. חד מימיין וחד משמאלא. ההוא מימיין, ביה פלין חין. וההוא דשמאלא, ביה פלייא מותא. יתרין חותמין בידיהם, חותם חיים וחותם מוות. דא קאים לשטרא דא, ורק אים לשטרא דא.

האי פתחא סתים כל יומי שטא, וביום דשבת, וביום דחידש אתחפה, לאחיזאה חיים בההוא חותמא, דתליין ביה חיים, בגין דשבת וחידש חותמא דחיים אתקאים בהו.

ביום דכפורי, דישראל בלהו קיימי בצלותין ובעתין, ומשדרי בפולחנא דמאריחון, סתים ההוא

פתחה, עד שעתה דעתך דצלותא דמנחה. כיון דאעבר הא צלotta דמנחה, מאתר בי דינא דהיכלא דזכותא, חד אוירא נפקא, ופתחה דא אתחפה, והאי ממנה דהיכלא דא קיימא, ואינון תרין שמשין חד מימיין וחד משמאלא, וחותמי דחיים ומota בידיהם, וכל פתקין דעלמא קמייהו, וכדין אחתיינו הן לחיים הן למorta. ודא הוא פתחה דמזרה.